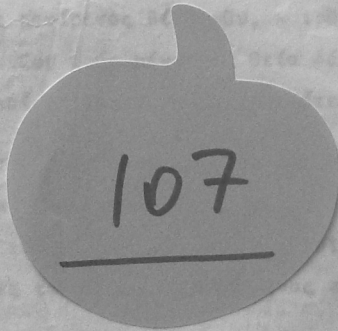


Α Κ Θ Δ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΑΠΑ - ΝΙΚΟΛΑ " ΤΟΥ ΠΑ/ΝΑ "

ΕΠΙΤΡΑΧΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΜΗΣ ΑΥΤΟΥ τὴν 19^{ην} φεβρουαρίου
τὴν ἡμέραν τῆς Αγ. Βυθόδης.



Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Παπᾶ-Νικόλα "τοῦ Πλαν-
'Ακμάσαντος εἰς τὰς πονηροτάτας ταύτας ἡμέρας τῆς πονηρίας καὶ ἀπι-
στίας καὶ ἀπάτης. Πλήρης χάριτος ἀποδειχθεὶς καὶ θαυμάτων ἐνέργει-
ανπλουτίσας πολλήν, ποικιλοτρόπως ἐνήργη δι' αὐτοῦ ἡ Θεία Χάρις; Ἰώ-
μενος καὶ προλέγων ἐκδύτω τῶν πιστευόντων πιστῶν τὰ αἰτήματα. Ἐκοι-
μήθη δὲ ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ ἔτος 1932 τὴν 2αν Μαρτίου μὲ πρέποντα ὀ-
σίοις θάνατον, συρρεῦσαντος πλήθος λαοῦ εἰς τὴν ἱερὴν του κοίμησιν.-

Α Κ Ο Δ Ο Υ Θ Ι Α

Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Ν

Στιχηρά Προσόμοια δ', δευτεροῦντες τὰ 2

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὴν ὄσαν σου κοίμησιν, Θεοφόρε πατήρ ἡμῶν, συνελθόντες σήμερον ἐ-
ορτάζομεν, χαρᾶς πολλῆς ἐμφορούμενοι, ἀξίως γάρ εὖρομεν σε προστά-
την ἀληθῆ, Ἰησοῦν τόν φιλόανθρωπον οὐ ἐβάστασας τόν σταυρόν καὶ τὰς
θείας ἐντολάς Του, μὴ ἄλλοίπεις ἱκετεῶν θαυματοφόρε Νικόλαε.

Ταπεινώσεως σύμβολον καὶ εἰκὼν τῆς πραότητος, καρτερίας πύργος τε
ἐχρημάτησε, ὁ σὸς πανάρετος βίος νῦν, καιρῶν καλεπότητα διαλέγων
ἀφευδῶς, καὶ στηρίζων τοὺς μένοντας Θεία Χάριτι, πιστά, τέκνα τῆς
μῆς Ἐκκλησίας καὶ ζητοῦντας σωτηρίαν πάτερ Θεόφρων Νικόλαε.

Ἰουμάτων χαρίσματα ἢ τοῦ Πνεύματος Ἑλλαμψις, τὴν ψυχὴν σου ἐπλη-
σε πάτερ τίμιε, καὶ ἐσομένων τὴν ἔκβασιν, σαφῶς σὺ προέλεγες ὡς
παρόντα τὰ ἄπόν, καὶ συμπάθειαν ἤμετρον τοῖς πλησίον σου, πρὸς
οὓς πάντα διέδειξες τοῦ βίου, ὑστερούμενος πολλῶν καὶ τὴν τοῦ σώ-
ματος σύστασιν.

Ἱερεὺς θεοπρόβλητος, Θεοφόρε Νικόλαε, ἀληθῶς γεγένησαι Θεία Χά-
ριτος, σκεῶς ἀπλοῦν τε καὶ εὐχρηστον, πανέντιμον ἅπασι λειτουργοῦν
καὶ ἐνεργοῦν, τὰ τῆς Χάριτος σύμβολα καὶ προστάγματα. Διὸ πάτερ

πραέων κληρονόμος, γῆς ἐδείχθησ καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε

Δ Ὁ Ξ Α. Πλ. β'.

"Ἱεροσύνης τὴν ἔψυχον στήλην καὶ Χριστοῦ τὸ ἀπεικόνισμα προδότητος καὶ ἀγάπης τὴν ζῶσαν μαρτυρίαν, δεῦτε παντες οἱ φιλόχριστοι κατὰ χρέος ὑμνήσωμεν. Οὗτος γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ὠκούσας, καὶ πᾶσαν ματαιότητα ὀλοψύχως διαπτήσας, δοῦλος Χριστοῦ ἀνεδείχθη γνήσιον. Τὸ γὰρ αὐτοῦ ἀπλοῦν καὶ ἀκαίρειον, ἡ ζέουσα πίστις ἀνωψώσασα, τῆς ἀναιδοῦς φαντασίας τὴν προπέτεια διήλεγξεν. Ὁργανον θείας Ἁρίτος διατελέσας, καὶ πληρώσας ὁσίως τὸν αὐτῷ δοθέντα κλῆρον, σὺν ἁγίοις νῦν ἀγάλλεται καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν πόθω τελοῦντων αὐτοῦ τὰ μνημόσυνα.

Κ α Ἰ ν Ὡ ν . Τίς μὴ μακαρίσῃ σέ.

Φ Ὡ ς Ἰ λ α ρ Ὦ ν. Τὸ προεῖμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγνώσματα

ὁσιακά.-

Ε Ι Σ Τ Η Ν Δ Ι Τ Η Ν

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὴν ἐόρτιον μνήμην τοῦ Θεοφόρου πρεσβυτέρου, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι ἐν ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριον οὐδὲως νωσταγμὸν νοσήσας ραθυμίας, διήνησε τὸν βίον ἀσκῶς, ψάλλον καὶ θῶν Κυρίῳ, τὴν ἀναίμακτον καὶ λογικὴν θυσίαν. Πᾶσαν ὑλικὴν μέριμνα ἀποστήσας, νυχθημερόν Κυρίῳ παρίστατο, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη λατρεύων καὶ τοὺς πλησίον εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος. Πνεύματος Ἁγίου, σκεῦος χρηματίσας, τῶν αὐτοῦ Ἁρίτων γέγονεν ἔμπλεος καὶ μεταστάς ἐντεῦθεν, τοῖς χοροῖς τῶν ὁσίων ἠρήθηται καὶ Χριστὸν δωρῆται ἡμῖν πρεσβεύει τὸ μέγα ἔλεος.-

Πρῶτος καὶ ταπεινός τῆ κορδα, ὁσιος καὶ ἔκκακος καὶ δικαιοσύνης πλήρης ἀνεδείχθησ, Νικόλαε, πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε. Τὴν ὑπερέχουσα πάντα νοῦν σοφίαν, μυστικῶς διδαχθεὶς, ὡς μωρός ἐν τῷ μωρῷ κόσμῳ ἐσχημάτισε.

Πάντα γάρ τύφον καί θέλημα ἀπό σοῦ ἀπομακρίνας, τοῖς πᾶσι γέγονας ποθητός καί τιμιος. Ἴδε γάρ καί πολέμιος ἀρετῆν θαυμάζειν, καί τό γλυκά καί γαληνῶ σου τρόπῳ πάντας συμβιβάζων, υἷος εἰρήνης ἐπεφάνης ἄριστος. Τῆν υἰοθεσίαν οὖν ἀπολαβών, τῶν τιμόντων σου τὴν μνήμην, μὴ ἐπιλάβου θεομακάριστε.-

Δ ο ξ α . Πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ Νικόλαε ἱερέ, τῆς συμπαθοῦς σου προνοίας, ἦν ἔτι ζῶν μεθ' ἡμῶν πλουσίως τοῖς ἀνθρώποις παρήγεσ , καί ἡμῖν νῦν τοῖς ταπεινοῖς κατάπεμψον. Πρόφθασον ἡμᾶς πάτερ εὐσπλαχνε δεινοῖς ἀνιαιροῖς, καί πολυτρόποις κακίαις ἐμπεσόντας, καί τῇ μεσιτεία, σου ἐξάρκασον. Πλάναι αἰρέσεις καί ἀπάται καί κολοῦ παντός ἡ σπάνις ἐκλεόνασαν καί οὐδεὶς ὁ συνιδῶν. Πιστις γάρ ἐξέλειπε καί ψεῦδος κυριεύει, ἠθῶν δε ἡ εὐπρέπεια εἰς τέλος ἠχρηώθη. Ἴδόν γάρ γεγόνασμεν ὡς τό ἀπ' ἀρχῆς ὡς ὅτε θεός ἐν ἡμῖν οὐ ἦρχε, καί θεός τά πάθη ἡμῶν ἐκράτησεν. Πρόφθασον οὖν πάτερ πρόφθασον, καί σῶσον ἡμᾶς τῇ πατρικῇ εὐμενίᾳ σου.

Κ α ρ ν ο ν . Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά προσόμοια

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Δικαιοσύνης τόν πλοῦτον πάτερ συνήγαγες, καί τήν λαμπάδα πλήσας φιλαπόνη σπουδῆ σου. Τετέλεμας τόν δρόμον τήν πίστιν τῶν δι' ἧς ὄφθης πονάριστος Ἀριστοῦ θεράπων καί γνήσιος λειτουργός ἀξιόμνητε Νικόλαε.

Ἱεροσύνης ποιήρη θεός ἐστόλησε καί κόσμος Ἐκκλησίας ἐχρημάτισας νέμων, τοῖς πᾶσι κατ' ἄξίαν ὡς ἦν ἐφυκτόν, πατρικῶς διακεείμενος τόν τῆς ἀγάπης κανόνα ὡς δι' νατόν τοῖς ἀνθρώποις συνεπλήρωσας.

Ἀπό νεότητος ὄφθης θεῶ ποθοῦμενος, διό καί ἀπεκροῦσο τῶν ματαίων τήν πλάνην καί ἤρας τοῦ Κυρίου πιστῶς τόν σταυρόν καί τά θεῖα προστάγματα ἐμμελετῶν τῇ ψυχῇ σου δοῦλος πιστός ἐνεδείχθης πάτερ ὅσιε.

Δόξα β'.

Τῆς συμπαθείας τὴν στήλην καὶ σκεῦος εὐχρηστον τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐν εὐφροσύνῃ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ. Θεοφόρε ἀξιόμνητε καὶ παναρετὴ προσβῦτα, ὡς τὸ πάλαι θεῖον καὶ πρεσβεῦσιν διετέλης ἀνυστάκτως, οὕτω καὶ νῦν μὴ πᾶσις ἐξευμενίζων τὸ θεῖον, ὑπέρλαστος ἀχαρίστου καὶ ἀπιστοῦντος, Πολλὴ σου ἡ παρρησία καὶ μείζων ἡ συμπάθεια δι' ἧς Θεοφόρος ἀνεδείχθης, καὶ πρεσβευτὴς τῶν ὑμνοῦντων σε.

Καὶ νῦν. Δέσποινα προσδεξαί.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

ΑΠΟΔΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τῷ βίῳ σου καὶ ἱερὰ προσευχὴ, πτωχεῖα πραοτητι καὶ ταπεινώσει πολλὴ διήνυσας ὅσιε. Ὅθεν ἱερωσύνης σὺ κανὼν ἀνεδείχθης, θεοῖσι κεκοσμημένος ἀρετῆς καὶ θαυμάτων ὄργανον μάκαρ ἐγένου, πατερ Νικόλαε. / Δέξ /

Καὶ τὸ θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Ἰην Στιχολογίαν

ΚΑΘΙΣΜΑ Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ποταμὸς ἀναδειχθεὶς πολλῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς. Ἐθεράπευσες λαλῶν καὶ τοῖς ζητοῦσι τὰ μακρὰν. Καὶ ἐν ἄρει περιπατῶν ἐθεάθης, γέροντων κειμηλιῶς καὶ μὴ ἰσχύων ποσὶ, ἔφθανες σκουδῆ τοὺς πρό σου φοιτητάς. Διὸ καὶ νῦν τοῖς πίστει σέ τιμῶσι, τὴν σὴν σμικροῦσιν δώρησε, Πάτερ Θεόφρων. σοφὴ προσβῦτα, μάκαρ Νικόλαε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. - Καὶ νῦν, τῆς θεοτόκου.

" Ταχὺ προκατάλαβε "

Ἐπίκλησον Δέσποινα ἐκ κατωδυνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δοῦλου σου καὶ

τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου τήν αφεσίν. Σέ γάρ ἔχω Προστάτην ἐν
νοκτί καί ἡμέρα, λύτρωσε Θεοτόκε, τοῦ ἠυρόε τῆς Γείνης, καί στη-
σον ἐξ δεξιῶν με, τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ.-

Μετά τήν 2αν Στιχολογίαν

ΚΑΘΙΣΜΑ Ἦχος γ'. Τήν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας Σου.

Ἄπλοῦς καί ἔδικαιος, πρῶος καί μέτριος, γλυκῆς καί δίκαιος τόν τρόπον
ἔφερες, τοῦς πλανωμένους τῷ Χριστῷ τῇ Χάριτι τοῦ Βίου σου. Πάντας
γάρ ἐφίλωσας τῇ στοργῇ καί ἀγάπῃ σου καί Βελίαρ ἤσχυνας τῇ πολλῇ
ταπεινώσει σου, διό καί σόν δίκαιοις ἀγγέλοι, κατατρυφῶν τῶν μακά-
των σου.

Δόξα. Τό αὐτό.- Καί νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἰερομακάριστε Πάτερ Ἄνδρφευτε, τήν ἀσθενοῦσα μου ψυχὴν θεράπευσον,
ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταισμοσιν ὁ ἥλιος. "Ὅθεν καί κραυγάζω
σοι στεναγμῷ τῆς καρδίας μου. Δέξαι με Πανάμωμε, τόν πολλά πλημμελή-
σαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι * Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη"

Μετά τόν Πολυέλειον

ΚΑΘΙΣΜΑ Ἦχος πλ. δ'. Τήν σοφίαν καί Λόγον.

Ἐγκρατεία καί κόποις σωματικοῖς, ἐν πτωχεῖᾳ καί γνῶσει πνευματικῇ,
ἅπαντα τόν δίεulon τῆς ζωῆς σου διήνωσας, καί πτωχοῖς ἐπήρκεσας
μοιράζων πραότητα, καί σκληρῶν ἐβόστασας τοῦς λόγους καί σκόμματα
ὅθεν ἐδοξάσθης λαμάτων τήν Χάριν, πλυσίως τιμήσαντος τοῦ Θεοῦ σε
μακάριε Θεοφόρε Νικολάε. Αἴτησαι σόν Χριστόν εὐμενῶς τῶν
πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς τιμῶσι ἐκ κόπου τήν θέλαν σου
κοίμησιν.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἴνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέ-
ρων σοι Δέσποινα, ὑπέρ πασῶν τῶν χαρίτων σου σὺ γάρ ὄφθης σιέπη,
ὁμοῦ καί βοήθεια πειρασμῶν καί θλίψεων, δεῖ με ἐξάρουσα. "Ὅθεν ὡς
ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ρυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας

κραυγάζω σοι θεοτόκε βοήθη μοι, πρεσβεύουσα τῷ σὺ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, τῶν
πτασιμάτων ἕφειν δοθεῖναι μοι· σέ γάρ ἔχω ἐλπίδας ὁ δοῦλος σου.

Α Ν Α Β Α Θ Μ Ο Ι

Τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Πᾶσα πνοή. Ὁ Ν' ψαλμός.

Δ Δ Ξ Α Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, Κ α ρ ν Ὑ ν Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεησόν με ὁ Θεός. Ἰδιόμελον Ἦχος β'.

Χρυστικῶς σέ τιμῶμεν ἱερωσύνης τό κλέος καὶ Ἀριστόν δοξολογοῦμεν
τόν τιμήσαντά σε ἀξίως πατήρ ἡμῶν Νικόλαε. Μακάριος εἰ τῷ Κυρίῳ δου-
λεύσας καὶ κόσμου ἄρνηθεῖς τήν ἀπάτην. Νῦν δέ συνδιαιωρίζει ἐν τῇ
τῶν πραέων γῆ καὶ σὺν ἀγγέλοις δοξάζεις Τριῖδα ὁμοούσιον.

Κ Α Ν Ω Ν Ἦχος β'.

ᾠδή α'. " Ἐν Βῶθῳ κατέστρωσε ποτέ ". - " Ἐχων ἀκρο-
στιχίδα: ΤΟΝ ΑΠΛΟΥΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΑΠΛΩΣ ΠΡΟΣΑΔΩ ΙΩΣΗΦ.

Τὴν σεπτὴν σου μνήμην εὐθαρσῶς, πάτερ ἀπετόλμησα, ἐν ἐγκωμίοις,
ὑμῆσαι καὶ δέομαι. Τοῦ νοός μου τὴν κώρῳσιν, διαλύσαι καὶ φωτῆσαι
με, ὅπως περιγράψω ἅπασα, σοῦ βίου τὴν λαμπρότητα.

Ὁμιλῶν Θεῷ διηνεκῶς, πᾶσαν ἀπεσβήσας τῆς κοσμικῆς ματαιότητος σύγ-
χυσιν, φωτισθεῖς τῷ Πνεύματι ταῖς ἐκείθεν ἐλλάμψεσι πᾶσι τὰ μακρὰν
ἐκήρυξας ἔγγιστα, πάτερ ἱερώτατε Νικόλαε.

Νικολάω τῷ πανευκλεῖ τῷ ἀπλῷ καὶ ἔμφρονι καὶ Ἐκκλησίας ἀξίως θερά-
ποντι τὴν φωσφόρον κοίμησιν τῶν πιστῶν τὰ συστήματα συνελθόντα σήμε-
ρον ἐν ἀγαλίσσει ὕμνοις ἐγκωμίων μακαρίσωμεν.

Ἀρετῶν παντοίων γεγυνώς, σμεῖος ἱερώτατον καὶ Πανάγιον Πνεύματος
ἕργα. Τὴν ψυχὴν μου θεόληπτε τῶν παθῶν καθάρισον καὶ τῶν πειρασμῶν
τόν κλειδῶνα παμμέγαρ ἐξαφάνισον.

Θ ε ο τ ὀ κ ι ο ν

Παναγία Δέσποινα Ἄγνη, τὴν ψυχὴν μου πάθεσι, κακακωμένην θεράπευσον

δέομαι καὶ τοῦ νοῦς τὴν πόρωσιν τῷ Ἰσώπῳ τῆς θείας πρεσβείας σου.
καὶ ἐν ᾧρα κρίσεως ἐκ χειρῶν τῶν δαιμόνων με ἐξάρπασον.

ᾠδή γ΄. Στερέψσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Δειτουργός τοῦ Κυρίου θεόληπτος, ἀνεδέλχθης Νικόλαε Ὅσιε, καὶ
ταπεινός τῷ πνεύματι συγχωρῶν τοὺς πειρᾶζειν πάτερ σε θέλοντα.

Ὀλοτρόπω σπουδῇ ἠκολουθήσας τῶν ὁσίων πατέρων τὰ δόγματα, καὶ τὴν
ζωὴν ἐρρύθμισας τὰς ἐκείνων πανσόφους διδάγμασι.

Ἐπὲρ φύσιν θαυμάσια ἔπραξας τοῦ Θεοῦ σε ἀέλιως δοξάσαντος καὶ τοῖς
χρόοις ἁμόσκηνον τῶν ὁσίων πατέρων ἐντάξιτος.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Νεουργεῖται ἡ σύμπασα Ἄχραντε, τῷ ἀφθάστῳ σου τόκῳ καὶ ἤνωνται,
τάπει γῆς καὶ ἔνυλα ταῖς αἰλοῖς καὶ θεαῖς δυνάμεσι.

Κ α θ ε ἰ σ μ α

Ἦχος γ΄. Ἦ τὴν ᾠραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Μάρκα Νικόλαε πιστῶς τιμῶμεν σου, τὴν θεῖαν κοίμησιν καὶ τὰ θαυμάσια
καὶ τὴν ὁσίαν σου ζωὴν θαυμάζοντες ὑμνοῦμεν σε. Μνησθε οὖν Ὅσιε
τῶν σῶν τέκνων ὡς πάντοτε, πατρικῶς προϊστασο, καὶ τὰ σκάνδαλα πρᾶϋ-
νον, δύνασαι γέρ πάτερ προσβεῦειν ὡς παρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Καὶ τῆς θεοτόκου. Ἦ τὴν ᾠραιότητα.-

ᾠ δ ἦ δ΄.

Ἦ Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν τῆς Σῆς οἰκονομίας.

Νουνεχῶς ἀξιάγαστε, τὰ κατὰ σέ σοφῶς οἰκονομήσατο, καὶ Χριστῷ ὀλο-
φύχως ἠκολούθησας.

Ἐροῦργης ἀκούραστα, ἀγρυπνῶν καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν φίλων σου, ὅτι
πάντες φίλων διετέλεσας.

Κατ' ἀέλιαν τῶν κόπων σου, ὁ Θεὸς σέ πλουσίως ἀντήμοιτε τρισμάκαρ καὶ

ἡμεῖς ἀμοφῶνως σέ δοξάζομεν.

Θ ε ο τ ό κ ι ο ν

Οὐρανῶν Ἠλαυτέρα, καί πάντων ποιημάτων Ὑπερτέρα Θεοτόκε, εὐγνωμό-
νως πάντας σέ μακαρίζομεν.

Ἔ δ ἦ ε'.

" Ὁ τοῦ Φωτός χορηγός "

Δαόν πολύν τῷ Θεῷ, τῇ πολιτείας σου μάκαρ ὀδήγησας, παρακαλῶν τοὺς
θλίψεσι προσπαλαίοντα, διό σε νῦν πάτερ μακαρίζομεν

Ἄπλοῦς καί πρῶτος, καί φιλήσυχος τοῖς τρόποις ἐγένου, ἐμμελετῶν τοῦ
Κυρίου τῷ φόβῳ, διά παντός, νυσταγμῶ ἡμελείας οὐδόλως ἠχμαλώτῃσαι.
Τῶν Πατέρων Θεός, διά σοῦ πάτερ ἠλόγηται παντοτε, ἐν ταῖς πανύχεις
καί θερμαῖς σου δεήσεσι, ἃς ἐτέλης ὀλοφύχως Ἀντὶ ^{πρ}αἰστάμενος.

Θ ε ο τ ό κ ι ο ν

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τόν προαιώνιον Υἱόν τέτοκας θελητικῶς δυσὶν
ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Πανόμωμα.

Ἔ δ ἦ σι'.

" Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων "

Ἀπαθεία τῷ νοῦ σου Νικόλαε, ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος ὅλως ἀνύψωσας,
καί θεοφόρος γέγονας, τὰ ἄπὸν ὡς παρόντα Θεδόμενος.

Πειρασμοὺς ὅς ὁ δαίμων διήγηρε, τοῦ σαλεῦσαι τόν πύργον τῆς καρτε-
ρίας σου, ὑπομονῇ σου ἔλυες, καί πολλῇ ταπεινώσει μακάριε.

Διμήν πάντων Νικόλαε πέφυκας, τῶν χειμαζομένων κινδύνοις καί θλίψε-
σι πάντοτε, τῷ γαληνῷ τοῦ τρόπου σου, τοὺς ἀπόντας ἐγγύτατα ἔφερας.

Ὠραῖζεις τὰ πάντα τῷ Τόκῳ σου, καί φωτίζεις τοὺς πόθῳ αἰτούντας σου,
τὴν συμμαχίαν Δεσποῖνα ἐν καιρῷ πειρασμῶν καί κακώσεων.

Κ Ο Ν Τ Α Κ Ι Ο Ν

Ἦχος α'. " Ἡ ἀρθένης σήμερον "

Ταπεινός τῷ πνεύματι, καί καθαρός τῇ καρδίᾳ, φωτεινός τόν βίον σου

και ἀπαθῆς ἀληθεία, ἅπαντα καταγλαΐζεις τῇ καρδίᾳ ταῖς ἀρεταῖς σου, χάριτος τοῖς προσιοῦσι σοι διωμένεις, καὶ ἰᾶσαι τοὺς ἀιτοῦντας τὴν σὴν πρεσβεῖαν. Πάτερ Νικόλαε.

Ὁ Ο Ἰ κ ο ς

Πρὸς τινὰ ἐπιβλέπω τοῦ Κυρίου καλοῦντος εἰμὶ τῷ πρῶν καὶ ἐπὶ τῷ τῇ καρδίᾳ καὶ φυλάττομαι μου τοὺς λόγους ὡς τῷ ὄντι ἀνεδέχθη ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Νικόλαος ὁ θεόφρων, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ἰησοῦ ἀντάξιος, ὁ τὸν μάταιον κόσμον πανσόφως χλευσας ὡς μωρὸς σχηματισθεὶς τῷ τρόπῳ, ἐσοφίσθης τοῦ Κυρίου τῇ χάριτι καὶ πολλὴν ἔχων νῦν παρηρῆσαν ἴασαι μάκαρ δεόμεθα, τοὺς ἀιτοῦντα τὴν σὴν πρεσβεῖαν Πάτερ Νικόλαε.

19 Σεβρουαρίου Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ μακαρία κοίμησις τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφρόνου πατρὸς ἡμῶν καὶ πρεσβυτέρου "Νικολάου τοῦ Πλανοῦ".

Ἄπλοῦς τὸν τρόπον καὶ πραῖς τῇ καρδίᾳ
γῆς πράξεων κληρονόμος ἐγένου.

Ῥοῆ ζ: " Εὐμόνος χρυσῆς."

Σημείων πολλῶν, ὁ Δεσπότης σε Χριστὸς πηγὴν δεικνύει, τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τῶν πιστῶν παρηγορία, θεοφρόνε πάτερ Νικόλαε, διὸ Κυρίῳ ἔφαλλες, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πεινῶν καὶ διψῶν, τοῦ Κυρίου ἐντολὰς μάκαρ διῆγες, ἐν ἐρημίαις προσευχόμενος, καὶ λειτουργῶν τῷ Δεσπότη, τοὺς πιστοὺς δὲ ἡγίαζας ἐξιδύσκων τὰ πταίσματα, τῶν μετὰ ποθοῦ ὑμνοῦντων τὸν τῶν πατέρων θεόν.

Δεδόντων φορῆς, ἀποστήσας σου τὸν νοῦν πάτερ θεόφρων, τῶν αἰωνίων ἐπεποθῆσας, σκηνωμάτων, μεταστήσας τὴν διάνοιαν. Μέσον δὲ τοῦ κόσμου διδῶν ἀπερίσπαστος ἔφαλλες, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ ε ο ἰ δ κ ι ο ν

Ὅρματι τῶν παθῶν, καὶ δαιμόνων προσβολαῖς κατακεντοῦμαι, ἡ σωματικῶσα τὸν Δεσπότην, καὶ κριτὴν θεοτόκε. Ἐξάρπασόν με τῶν δεινῶν μου

βοῶσι καὶ βοήθη μοι, ὅπως ὑμῶ τόν Τόκον σου καὶ εὐλογῶ σε Παναγία μου.

Ἦ δ ἦ ἦ

" Τόν ἐν καρδίᾳ τοῦ πυρός "

Σάρκα νεκρώσεως καὶ τόν νοῦν, ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς καταλαμπρύνας, θεοφόρος ἐγένου καταστολήσας σαυτὸν ἄρεταῖς τῶν ὁσίων τὰ θεῖα σηηνώματα εἴληφας ὡς κληρον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀκτιῶν πρὸς καὶ γλυκὺς, καὶ εὐχόμενος Κυρίῳ διετελέης, φῶς σε περιβάλλον τὴν ἔσοθὲν χάριτι ἦν ὡς στολὴν ἐνεδύσω τοὺς πιστοὺς καταπλήτων Νικόλαε ἐτέλης.

Δείπνου μετέσχες μυστικοῦ, καθ' ἐκδοσὴν τῷ Κυρίῳ πρῶσεδρεύων, ἀγγέλους ἔσχες ὑποβαστάζοντας σε κεκηκῶτα, καὶ ὑετῶν τοῖς ὄμβρους ἀπέφυγες, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων ἐνέπλησας τοὺς πάντας.

Θ ε ο τ ὅ κ ι ο ν

Ὅρμές ποικίλων μη παθῶν, οἱ δεινοὶ περιστοιχοῦσι τὴν ψυχὴν μου, ἐξ ὧν μόνον τῆς πονηρίας θεογεννήτωρ ἢ ἐλπίς μου, ὑμῶντα δέ μοι παράσχου, τόν τῶν πατέρων Κυρίων ^{καὶ} τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦ δ ἦ Θ

" Τὴν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγου "

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Κυρίου, τοὺς τιμόντας σε δίδου, μάκαρ Νικόλαε, πιστοὺς, καὶ τοῖς εὐχέξ σου παράσχον ἡμῖν, πειρασμῶν λυτρωθεῖναι, καὶ νόσων καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν καὶ γνησίως τὴν πίστην, ὀρθόδοξον ρηρήσωμεν.

Ὡ πῶς φοβῆ τοῦ Κυρίου, φανεροῦν πᾶσαν πρᾶξιν τό βῆμα τό ἀέκαστον ἐμέ, ἔργως δεινοῖς ἐκτραπεῖς, κατεμόλωνα, τὴν ψυχὴν καὶ τό σῶμα ταῖς σαῖς πρεσβεταῖς Πάτερ τῆς ἐκεῖ κατεσχύνης βεβαίας, ἐξάρπασσον τόν δειλαίον.

Σταυρῷ Κρατήσας διπλάθες, σοῦ τόν βίον τρισμάκαρ, ὅς μέγας Κυρίου
ἄθλητής, κόσμον καί σάρκα νεκρῶσας, Χριστῷ καί τήν ἔφεσιν πάσα.
Τελείως ἀναφέρει τῷ Θεῷ τήν ψυχὴν σου ἐτίθης, στηρίζων τοὺς πλησί-
ον σου.

Ἑλιακῶν λαμπιδόνων, σοῦ ὁ βίος ἀστράφας, πατερ Νικόλαε ἀγέε, τήν
Ἐκκλησίαν αὐγάζεις Χριστῷ, ταῖς εὐχές σου ἐλαύων καί στηρίζων τοὺς
ποθῶ τήν μνημὴν σου τελούντων πιστῶς μιμουμένων τήν θείαν πολιτεία
σου.-

Θ ε ο τ ό κ ι ο ν

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλεις με κρῖναι, καί μὴ καταδικάσης
με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ δέ κωφό-
ρήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τά πλήθη, καί τῶν Μαρτύρων ὁ σύλλογος.

Καταβασίαι καί ἡ Τιμιωτέρα.

Θ Ε Α Η Ο Σ Τ Ε Ι Δ Α Ρ Ι Ο Ν

" Γυναῖκες ἀκουτίσθητε "

Χριστοῦ θερῶν γνήσιε, πρεσβύτερε Νικόλαε. Τήν Ἐκκλησίαν φαιδρύνεις
τῷ ὑπερ φύσιν σου βίω ἀπλοῦς πραῦς καί ἤσυχος, εἰρήνης προΐστάμενος,
πολλοὺς προηγές Κυρίῳ τῇ φιλοστόργῳ σου γνώμη.

Τῆς Θεοτόκου

Πανέμμε Παντάνασσα, Κυρία μου καί Δέσποινα, τήν βαρυνθῆσαν τῷ
φόρτῳ παθῶν ἁθλία ψυχὴν μου, πρόφθασον τῇ πρεσβεῖα σου καί κούφισον
τοῦ βάρους με, καί ἐλαφρον τοῦ Υἱοῦ σου, ζυγόν ἐπίθεος μοῦ Κόρη.

Α Η Ν Ο Ι Ἰσθῶμεν στιχ. δ' καί

Ἐλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τῷ πρῶτον.

Ἦχος β'. "Ποῖος εὐφημιῶν ἄσμασι ".

Ποῖος οἱ εὐτελοῖς χεῖλεσιν, μακαρίστων σε Θεοφόρε, τόν σαρκί ἐν
κόσμῳ διάγοντα καί σαρκός μηδέν προνοούμενον, πρὸς Κύριον θεμιῆ σου

πίστη. Τοὺς πάντας περιποιούμενος ἔφθανες, καὶ πάντωντῆς συμπαθείας σου μετέδιδες, τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην ὡς θεμέλιον θεθεῖς τὴν ὑπερβάλλουσα οὐντροφήν, Ἄριστός σοι δοδώρηται ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πρὸς καὶ ταπεινός τῷ πνεύματι, μέτριος καὶ ὀσιος ἐδειχθης, ἀρετῶν τὸν πλοῦτον ἀπέστησας, καὶ πτωχός τῷ κόσμῳ ἐξημάτισας πᾶσι θαυμάως διασκορπίζων, διδάσκων τῆς ἀκησίας τὴν ὀφέλειαν λυτρώων πλεονεξίας τοὺς ἀκούοντας, ἀγάπης στήλην τὸν βίον, τοῖς πιστοῖς ἀπέδειξας, Καὶ ἀγάλλει νῦν τῷ Ἄριστῷ, ἡμῶν εὐχόμενοι εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε ἱερωσύνην κοσμήσας, τὴν ἀποκειμένην ἀπήλειψας, τῶν δικαίων δόξα καὶ λαμπρότητα, ἣν δωρεῖται πᾶσιν ὁ Δεσπότης, Ἰδίσεις, τοῖς ἀσθενοῦσι ἐβραύβεισας, προβλέπων τῶν ἐσομένων τὴν ἔκβασιν, Θεῖου πνεύματος δοχεῖον ἀρετῶν ἀνύπλεον διό εὐχέας σου Ἄριστός, δωρεῖται πᾶσιν ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα πλ. δ'

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ εὐαγγελίου προσυμῶτατε, τῆς γὰρ Μαρίας τὴν μερίδα ἐξελέξω, ἐκ νεαρᾶς σου ἡλικίας. Τοῦ τοῦ Κυρίου τὴν ἀγάπην προτιμήσας, παντός δεσμοῦ ἀπέστης καὶ αὐτοῦ τῷ πόθῳ καὶ τῷ φόβῳ προσήλωσαι. Διό σε ὁ πλουσιόδωρος ἀντίμηψε, δωρεῶν παντεῶν καταστολήσας σου τὴν ψυχὴν, καὶ ραθύμων ἤλεγξας τὴν μικροψυχίαν. Σήμεριον μέγα ἀνεδείχθης, ἐν καιροῖς ἐσχάτοις, τοῖς ἀτιθεῦσι τῆς συμμαχίας τῆς χαριτος. Ἰθὺς γὰρ καὶ σήμερον τοῦ σου ἡ πολιτεία, δεκτός παρά Κυρίῳ, πῶς ὁ βουλόμενος σωθῆναι. Ἄλλὰ ταῦτε εὐχέας σου πάτερ ἰλεερώτατῃ ἔλκυσσον ἡμᾶς πρὸς μετάνοιαν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. "Δέσποινα πρόσδεξαι".

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ ἀπόλυσις
